

Dagbog 8

For perioden 1994
vedr. turen til Brasilien

Forord

Denne dagbog er min ottende dagbog der beskriver min tur til Brasilien sammen med Se & Hør og Miss Solskinspigerne.

Der kan forekomme udtalelser der måske nok er lidt hårde, men det er de tanker jeg havde om denne periode og de mennesker jeg var omgivet af.

Denne dagbog er ikke tiltænkt for at skade nogen, men mere for at fortælle om mit liv og oplevelser.

Der er episoder og oplevelser jeg har valgt ikke at videregive, da disse måske sårer mere end de gavner – både for mig selv, men så sandelig også overfor de involverede parter.

God fornøjelse med læsningen!

Kaj Heydt Jørgensen

Indholdsfortegnelse

1994 Turen til Brasilien

BRASILIENS-TUREN

MISS SOLSKIN 1994

med SE & HØR og FESTIVALS TOURS

i tidsrummet 21. oktober – 9. november.

INDLEDNING.

I løbet af foråret / sommeren havde jeg gået og kigget på forskellige rejsedestinationer, bl.a. igen til Østen. Jeg viste med andre ord ikke, hvor rejsen skulle gå hen i 1994.

Så en aften, da jeg tog træt hjem fra arbejde, havde jeg lyst til et rigtigt godt fjernsynsblad, hvorfor jeg tog ind og købte SE & HØR.

Skæbnens ironi ville, at der i bladet blev tilbudt en rigtig lækker rejse til Brasilien, sammen med SE & HØR og 8 danske "Misser".

Men hvad gik det egentlig ud på??

SE & HØR startede den torsdag konkurrencen Miss Solskin 1994, hvor der hver uge skulle vælges 2 danske skønheder, for til sidst at udpege 8 danske "Misser", der skulle med til Brasilien. Her skulle Miss Solskin 1994 så udvælges.

Efter SE & HØR ugen, kunne der bl.a. så købes en ekstra 14 dages rundrejse. Dette lød så spændende, at jeg allerede fredag morgen ringede til Festivals Tours, for at bestille lidt materiale om turen. I løbet af weekenden blev jeg helt vild i varmen og besluttede, at jeg mandag morgen ville bestille den store tur, Brasilien rundt i 3 uger. Pengene skulle bare findes et eller andet sted, koste hvad det koste ville.

Og sådan gik det til, at jeg senere skulle få 3 ugers uforglemmelig ferie sammen med SE & HØR, Festivals Tours og alle de andre søde og rare danskere jeg mødte på Brasiliens turen.

Lidt facts om Brasilien.

Brasilien er et enormt land. 200 gange så stort som Danmark. Verdens femte største land med 8,5 millioner kvadratkilometer, halvdelen af Sydamerika. Afstandene er store. Fra Nord til Syd er landet 4.320 km, og fra Øst til Vest 4.328 km. Antallet af indbyggere ligger på ca. 150 millioner. Brasilien er større end USA uden Alaska eller Europa uden Sovjet. Brasilien har tropisk klima, og efter danske forhold, er det varmt hele året. Ca. 30 % af befolkningen er analfabeter og endnu flere kan kun skrive deres eget navn. Halvdelen af alle brasilianere er under 20 år gamle.

Festival Tours

VESTER FARIMAGSGADE 7 · 1606 KØBENHAVN V · TELEFON 33 15 62 15 · FAX 33 93 10 60 · GIRO 800-0565
BANK: DEN DANSKE BANK, 3001-3119102057 · BetalingsService: 0112 7010

Kaj Heydt Jørgensen
Bornholmsgade 11
7430 Ikast

DATE.....: 06.07.94
KUNDENR.....: 801
SIDE.....: 1
TEKNISK ARR.:
SE NR/ApS NR: 70989816/52.452

FAKTURA 26494

EKSP.....: Kirsti Stokke
Afrejsedato.: 21.10.94

Deltager....: Kaj Heydt Jørgensen

BETEGNELSE	ANTAL	A-PRIS	BELØB
Læserrejse til Brasilien - "Miss Solskin 1994" i samarb. med Se & Hør, Varig og Festival Tours Basiatur + forlængelse C - Iquassu, Manaus, Salvador og Rio Pakkepris i enk.vær 21/10-9/11	1	22.330,00	22.330,00
Tillæg for ansvarsrisiko	1	6,00	6,00
Afbestillingsforsikring	1	480,00	480,00
Ekspeditionsgebyr	1	30,00	30,00

Rejseforsikring ikke tegnet ved bestilling.

TOTAL-BELØB DKK 22.846,00

Depositum kr. 2.480,- skal være os i hænde senest 13.07.94
 Depositum kr. 2.000x480,00 skal være os i hænde senest d. 15.08.94.
 Restbeløb kr. 18366x388,00 skal være os i hænde senest d. 15.09.94.

Hed Deres - i følge rejsevilkårene - rettidige indbetaling af depositum / betaling af rejsen bekræfter De samtidig, at De har læst og accepteret de for den af Dem bestilte rejse relevante vilkår og bestemmelser, som findes på bagsiden af denne faktura og eventuelt tilsendte brochure.

Tak fordi De benytter Festival Tours.
Vi ser frem til at betjene Dem igen. God rejse!

Festival Tours · Scandinavia

REJSEPLAN

DATO:	TID:	FLY:	BEMÆRKNING:
21.10	17.30		Check ind starter i København lufthavn - vi mødes ved skranke 140. Seneste mødetidspunkt er kl. 18.00. De må frit medbringe max 2 stk. bagage pr. person, der hver højst må veje 32 kilo.
21.10	19.05	RG757	Afgang fra København til Rio (mellemlanding i London og Sao Paulo)
22.10	08.05		Ankomst til Rio de Janeiro Efter at De har passeret pas- og toldkontrol vil De blive mødt af Jens Elers fra FESTIVAL Tours. Bustransport til hotellet via Rio.
22-29.10			Ophold i valgt værelsestype med bad og helpension (inkl. vin til maden) på: Club Mediterrannée - Rio das Pedras Estrada Rio Santos, km. 55 23880 Mangaratiba Brasil Tel.: 0055-21-789 1635 eller 21-789 1568 Fax : 0055-21-789 1312
28.10			I aften kåres "Miss Solskin 1994" !
29.10			Om morgenen bustransport til Rio
29.10	11.00	RG251	Afgang fra Rio til Iguassu
29.10	14.15		Ankomst til Iguassu Transport til hotellet.
29-31.10			Ophold i valgt værelsestype med bad og morgenmad på: Hotel das Cataratas Parque Nacional do Iguacu Foz do Iguacu Tel.: 0055-455-23 2266 Fax : 0055-455-741688
30.10			Hele dagen til at udforske nationalparken og beskue vandfaldene.
31.10			Tidligt om morgenen transport til lufthavnen
31.10	06.15	RG370	Afgang fra Iguassu til Sao Paulo
31.10	08.30		Ankomst til Sao Paulo Flyskift
31.10	11.45	RG200	Afgang fra Sao Paulo til Manaus
31.10	13.40		Ankomst til Manaus Transport med båd til vor jungle lodge - en sejltur på ca. 2 timer.

Festival Tours · Scandinavia

- 31.10-02.11 Ophold i valgt værelsestype med helpension på:
Acajatuba Jungle Lodge
Manaus
Tel: 0055-92-232 6754
- Acajatuba Jungle Lodge ligger ca 60 kilometer fra Manaus ved floden Rio Negro. Lodgen er bygget i lokal indiansk stil af træ med tag af palmeblade. Værelserne er spartanske udstyret, dog med bad. Gangbroer forbinder de forskellige dele af lodgen, der er helt omgivet af Amazon junglen. Der er ingen elektricitet på lodgen, men istedet lanterner, således at junglens lyde bedre kan høres. Lodgen har en lille restaurant hvor alle måltider indtages som buffet.
- Under opholdet arrangeres der jungleture, alligatorjagt med lommelygte, fiske- og bådture.
- Medbring gode sko, lange bukser, myggeolie, lommelygte, solcreme. Det meste af bagagen vil blive opbevaret i Manaus medens man er på lodgen, så vi anbefaler, at man har en stor håndtaske med toiletsager og det nødvendige tøj til opholdet på junglelodgen.
- 02.11 Vi siger farvel til junglen og rejser med båd tilbage til Manaus.
02.11	13.10	RG205	Afgang fra Manaus til Brasilia
02.11	17.50		Ankomst til Brasilia
			Flyskift
02.11	19.35	RG270	Afgang fra Brasilia til Salvador
02.11	21.25		Ankomst til Salvador
- Transport til hotellet.
- 02-05.11 Ophold i valgt værelsestype med bad og morgenmad på **Grande Hotel da Barra**
Av. Sete de Setembro 3564
Praia do Porto da Barra
Salvador, Bahia
Tel.: 0055-71-336 6011
Fax : 0055-71-247 6223
- 03.11 Om formiddagen er der inkluderet en halvdags bytur i det historiske Salvador.
- 04.11 Hele dagen til fri disposition.
- Om aftenen er der inkluderet "Salvador by night" med middag og show.
- 05.11 Om eftermiddagen transport til lufthavnen

Festival Tours · Scandinavia

05.11	18.00	RG343	Afgang fra Salvador til Rio
05.11	20.05		Ankomst til Rio
			Transport til hotellet
05-08.11			Ophold i valgt værelsestype med bad og morgenmad på: Hotel Rio Othon Palace Av. Atlantica 3264, Copacabana Rio de Janeiro Tel.: 0055-21-521 5522 Fax : 0055-21-521 6697
06.11			Om formiddagen er der inkluderet en halvdags bytur med besøg på Sukkertoppen.
07.11			Om formiddagen er der inkluderet en halvdags tur til Corcovado og Kristusfiguren samt et besøg i Den Botaniske Have. Om aftenen arrangeres der en ekstra tur - Rio by night med barbeque middag og sambashow - det fremgår af Deres deltagerbevis om De har bestilt turen.
08.11			Dagen til fri disposition Sidst på eftermiddagen transport til Rio lufthavn
08.11	21.30	RG756	Afgang fra Rio til København (mellemlanding i Sao Paulo og London)
09.11	16.15		Ankomst til København

Lufthavnsafgifter pr person betales i lufthavnene på stedet:
Ved afrejse fra Rio til Iguassu : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Iguassu til Sao Paulo : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Sao Paulo til Manaus : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Manaus til Brasilia : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Brasilia til Salvador : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Salvador til Rio : ca 7 USD pr. person.
Ved afrejse fra Rio til København : ca 19 USD pr. person.

SAMTLIGE TIDER ER LOKAL TIDER

De flyver med: RG = VARIG

Fredag d. 21/10

Velankommen til Kastrup efter kun ½ times flyvetur fra Karup med SAS, ventede jeg i udenrigslufthavnen i ca. 3½ time, men skidt nu med det, når bare øllerne var gode, så gik det nok.

De 3½ time gik utrolig hurtig og så kom tidspunktet endelig. Kl. var 17.30, og hvem skulle nu med på turen?

Hvor var "Misserne"?

Jo, der var de, næsten ikke til at kende "live". Resten af selskabet var sværere at taksere. Alle gik i en vis spænding og skulle lige se hinanden an. Vi blev alle udstukket med et navneskilt samt de sidste nye ugeblade + diverse gode ting af sager fra SE & HØR. Vi var i alt 64 personer, der skulle rejse med Festivals Tours.

I flyet fra Varig (brasiliansk), kom jeg til at side ved Ricky fra Aalborg, der også rejste alene. Så vi faldt hurtigt i snak sammen. Men hvem skulle så sidde ved min den anden side?

Ingen ringere end sidste års Miss Solskin, Pia Grønhøj. Vi faldt alle 3 i en rigtig god snak. Vi skulle flyve kl. 19.05, men starten fra København tog meget lang tid, da de kørte forkert og havnede i indenrigslufthavnen.

I London måtte vi i luften vente i kø, for at få lov til at lande. Dette tog ca. ½ time. Landingen føltes ligesom at være en Jo Jo. Ikke særlig behagelig.

Lørdag d. 22/10

Fra London gik det direkte til Brasilien til Sao Paulo, hvor vi havde en mellemlanding, (i Sao Paulo bor der ca. 22.000.000 indbyggere) og derfra til Rio de Janeiro. På dette tidspunkt havde vi opholdt os ca. 17 timer i flyet.

Forplejningen i flyet var alle tiders og den "lille bar vogn" kom flittig rundt, hvilket gjorde, at man sov godt om natten. Alle drinks var gratis i flyet.

I Rio de Janeiro lufthavn, gik det meget stærkt med at komme igennem Pas og Told. Tolden kunne føles lidt lemfældigt.

Og der stod de så fra Festivals Tours og tog imod os. Det var ikke til at tage fejl af, hvem de var. De stod med STORE røde SE & HØR skilte.

Vi kørte igennem Rio og så hurtig det mest spændende fra bussen. Vejret var overskyet, desværre, men vores guide i bussen, sagde at vejret var bestilt til os blege og sarte danskere. Ellers ville overgangen til det tropiske klima blive for hårdt. Temperaturen lå normal imellem 30-40 grader. Varmen kom heldigvis senere.

I Rio bor der ca. 11.000.000 indbyggere. Efter at være kørt igennem det meste af Rio, meldte tørsten sig. Busserne stoppede og så var der ØL. Og sikken en øl. Flasken havde en enorm størrelse, aldrig set før. Flasken indeholdt 0,6 liter, men det havde den fordel, at det aldrig så voldsom ud på bordene. Der stod kun det halve antal flasker.

Efter yderligere ca. 1½ times kørsel, ankom vi til Club Méditerranée - Rio das Pedras, også kaldet Club Med.

Da vi stod ud af bussen, var en stor del af personalet samlet og klappede hver og en ud af bussen. Derefter var der velkomstdrink, hvorefter Jens Elers fra Festivals Tours bød velkommen.

Straks efter værelsesanvisningen var der frokost i Jangada Restauranten. Efter frokosten overgik vi til total civil slinger i ca. 7 dage.

Eftermiddagen gik med solbadning, badning og bar besøg ved poolen.

Om aftenen var der officiel velkomst med en spændende "åben bar" og masser af god mad.

Under denne seance kom vi alle rigtig i snak med hinanden og alt tydede på, at valget til Brasilien, var det helt rigtige valg.

Denne aften gik jeg forholdsvis tidlig i seng. Flyveturen, tidsforskellen, alkoholen og alle de dejlige indtryk havde efterhånden sat sit præg på kroppen.

Hvem er så Club Mediterrannée ??

Under hele opholdet var alle medlem af klubben, og det betød, at alle aktiviteter der blev tilbudt, var inkluderet i prisen.

Der var fuld pension og alle drikkevarer til måltiderne var inkluderet. Alle måltider serveredes med buffeter, således at der var et vælg af valgmuligheder.

Klubben rådede over 2 restauranter. Hovedrestauranten, langt den største og Jangada restauranten.

Club Med havde et system, hvor man ikke benyttede kontanter under opholdet. I stedet brugte man små plasticperler som betalingsmiddel. Disse plasticugler kunne købes i informationen.

Der var 3 versioner:

Gul	værdi ca. 6,0 Kr. eller 0,8 Real pr. kugle
Orange	værdi ca. 3,0 Kr. eller 0,4 Real pr. kugle
Hvid	værdi ca. 1,5 Kr. eller 0,2 Real pr. kugle

F.eks. kostede en øl 2 gule perler.

Hvis man ikke "gad" betale hver gang man hentede en ny pose perler, havde de en ordning, der gik ud på, at man bare skrev under på kvitteringen og kunne afregne ved afrejsen.

Der var et vælg af aktivitetsmuligheder hver dag og alle aktiviteter nævnt herunder var gratis:

Aerobic og vandaerobic
Bueskydning
Bordtennis
Tennis (også oplyste baner om aftenen)
Squash
Volleyball og strand volleyball + pool volleyball
Sauna og dampbad
Sejlbåde
Windsurfing
Vandski
Kajak
Ture med skonnert
Kunstundervisning

Til alle aktiviteter var der selvfølgelig instruktører, som var til rådighed hele tiden. Dagen igennem var der foruden et antal fællesaktiviteter, som alle kunne deltage i. Om aftenen kl. 22.00 hver dag, var der show opført af de ansatte, og fra kl. 23.00 til den sidste gæst var gået i seng, var diskoteket åbent. Baren var åben hver dag fra kl. 09.00 til 24.00

Søndag d. 23/10

Dagen startede frisk og frejdig og klokken var ikke særlig mange. Efter et overdådigt morgenbord, gik det ned på stranden. Vandet var pragtfuld og efter ca. 1 time, hvor Ricky og jeg bare lå og dasede i solen, mødte vi Bjarke, Karsten og Michael, og så skulle der spilles volleyball på stranden. Der var bare et lille men ved denne sportsgren nede på stranden. Sandet var stegende varmt, så varmt at mine badetøfler var ved at smelte.

Vi spillede i ca. 2 timer, inden vi måtte opgive. På dette tidspunkt var det kun skindet der holdt mig sammen. Al væske havde forladt kroppen i sved og trængte i hvert fald til HUMLE.

Efter et par glas i baren skulle der spilles vandvolleyball i poolen.

Vi havde kun varmet lidt op i poolen, da SE & HØR-holdet kom og udfordrede os til en kamp i vandvolleyball.

Vi klarede os særdeles godt - så godt at "MEP", chefredaktøren, ikke længere ville være holdleder for dem. De fik en ordentlig gang røg og blev beskyldt for at spille som en flok lopper i en spand kogende vand.

Efter spillet gik det op i baren.

SE & HØR-holdet skulle betale deres gæld, en omgang humle.

Om aftenen var der arrangeret masser af små konkurrencer, som vi danskere selvfølgelig også deltog i. Vi var jo nødt til at fortælle disse kære brasilianere, hvem DANMARK var. Efter konkurrencen, som jeg ikke vil komme nærmere ind på, (de var for dygtige), gik det i baren for at smage den lokale snaps "Cachaca".

Cachaca er fremstillet af sukkerrør. Vi danskere foretrækker at drikke udgaven "Caipirinha". Caipirinha består af is, lime, Cachaca og sukker, der serveres i vandglas. En Caipirinha svarer skønsmæssigt til 3-6 genstande alt efter størrelsen.

Brasilianerne drikker en enkelt som aperitif, mens mange turister bliver ved, indtil det går op for dem, at de er vaklende berusede.

Det gik også op for os, bare for sent.

Mandag d. 24/10

Dagen startede overskyet, men det var alligevel meget varmt. Aftenens Caipirinha's havde sat sit præg på kroppen, men det betød ikke at vi ikke kunne deltage i nye konkurrencer, som Club Med havde arrangeret.

Dagen gik med ren afslapning ved poolen og hen imod aften kom SE & HØR-holdet igen luskende. De ville høre ALKO-holdet om ikke de gerne ville stille op til en revanche kamp i vandvolleyball. Og det ville ALKO-holdet meget gerne.

Gæt hvem der tabte???, men man skulle nu også tage i betragtning at SE & HØR-holdet var uden chefræner.

MEP ville ikke være til grin overfor ALKO-holdet.

Efter spillet blev vi udfordret af et brasiliansk hold, og denne gang var det vores tur til at få tæsk, også så det var gjort. Så vi må nok indrømme at lunten på dynamitholdet, var blevet fugtig, men vi havde det alle sammen meget sjovt.

Inden aftenmaden havde Tage Frandsen lovet at klippe Anette fra Skive. Så vi aftalte at skulle mødes oppe hos dem i deres lejlighed. Ricky og jeg medbragte lidt øl, og så var der lagt op til fest, især da Karsten også kom med Whisky flasken.

Jeg må nok bagefter indrømme, at aftenen blev "lidt for våd". Men det vil jeg her ikke komme nærmere ind på, eller sagt på en anden måde, det er censureret væk.

Resten af aftenens udskejelser lignede de foregående aftener, til næste morgens fortrydelse.

Tirsdag d. 25/10

Efter en nat, hvor jeg var totalt udbombet eller nærmere lignede en katten havde slæbt med hjem om natten, kom jeg endelig op, efter at både Tage og Ricky havde banket på døren.

10 min. til en flutes og så af sted i bus. Vi skulle ud og køre i gammelt tog oppe i bjergene. Ved stationen så vi en lokal motorcyklist, der blev anholdt og sat i håndjern. Han havde ikke sit kørekort samt registreringsbevis på sig. Sikken en behandling han fik, det burde danskerne måske indføre.

Toget havde tidligere været brugt til kaffe- samt kultransport til Angra's havn. Togturen var på i alt 40 km hver vej, og vi kom igennem 15 tunneler. På det højeste stykke kørte vi i 580 meters højde over havet.

Turen gik meget stille af sted og var utrolig spændende. Undervejs passerede vi vandfald, planter i mange forskellige farver, skov og atter skov.

På et tidspunkt stoppede toget, fordi der længere oppe fra bjergene, kom vand ned på banelegemet. Hvis man vaskede sig i dette vand, blev man 10 år yngre. Så det gjorde jeg, og nu er jeg igen tilbage i 20'erne.

Omkring kl. 12.00 var der frokost i togets spisevogn. Frokosten var alle tiders, pladsen var bare lidt trang.

Endestationen var en lille landsby, hvor de lokale havde opstillet alverdens ting og sager for os. Jeg tror jungletrommerne havde lydt, da vi påbegyndte togturen.

Efter 1/2 timers ophold gik turen tilbage med samme tog. På vejen hjem fik jeg en dejlig lang "skraber", og det var også tiltrængt.

Om aftenen gik jeg tidlig i seng. På dette tidspunkt var min mave også begyndt at melde sig. Næsten alle på turen bøvlede lidt med maven, og nu var turen så også kommet til mig. Med et andet populært JYSK ord også kaldet "hurtig mås".

Onsdag d. 26/10

Om formiddagen besluttede vi os for at tage en skønnert tur. Så Anette, Karsten, Tage og jeg tog med ud. Anette´s Karsten nåede ikke at komme med. Han fór vild i området, sagde han, men jeg kender sandheden.

Bortset fra at vejret var overskyet, var turen meget afslappende. Vi sejlede i ca. 1½ time og sejlede tæt forbi flere øer og havde en vidunderlig formiddag.

Lige før middag tog jeg et slag tennis med Karsten, og det var enorm hårdt. Vi svedte ligefrem tran, selvom vejret var overskyet. Hvem der vandt, er nok svær at sige, vi havde besvær nok med at transportere kroppen rundt på banen.

Om eftermiddagen fik jeg endelig skrevet de sidste postkort. Antallet var nu oppe på 11 postkort, og resten af eftermiddagen gik med tant og fjas.

Hen til aften måtte SE & HØR-holdet melde afbud til aftenens kamp. De havde for mange sårede, men ville helt sikkert stille op aftenen efter, sagde de. Vi spillede alligevel og også denne aften blev vi udfordret af et brasiliansk hold.

I poolen fik Karsten fremskaft følgende populære ordsprog:

"Ta´ det helt roligt drenge, det betyder Take it easy på dansk" og dette måtte han høre en del for. Og en anden godt brugt sætning var "English is my best".

Aftenen lignede de andre aftener.

Torsdag d. 27/10

Så kom dagen endelig, hvor "Misserne" skulle kåres.

Om formiddagen var der fra hotellets side arrangeret højdespring ud i poolen og selvfølgelig skulle en del af vi danskere deltage. Vi vandt ikke selve konkurrencen, men Karsten fik alligevel en guldmedalje. Han var den første dansker, der var sprunget så højt på Club Med.

Jeg selv nåede 1,60 inden stangen røg med i baljen. Altså stangen vi sprang over.

Lige før middag var der opstillet til konkurrence hvor alle danskere havde stemmeret. Den skulle selvfølgelig bruges. Ellers et meget flot show. Vores stemme ville blive brugt om aftenen, til den endelige afstemning.

M I S S S O L S K I N 1 9 9 4

Til vore gæster!

Der er sket en lille ændring i planerne, på grund af interne forhold her på Club Med. Så allerede nu kan i godt glæde jer:

Miss Solskin-dagen er: T O R S D A G

Vi begynder ved poolen kl. 12.00, hvor der bliver en kort præsentation af pigerne i bikini. Efter denne bedes I udfylde stemmesedlen, og aflevere den til en af de to stemmetællere, som er ved poolen, Carsten og Jimmy. Om aftenen er der seks dommere, som stemmer. Deres stemmer tæller totalt det samme antal points, som I gæster har afgivet, så sol og vind, om man så må sige, er delt lige.

Efter præsentationen ved poolen vil Bent Tilsted lave et samlet billede af hele gruppen. Dette foto vil I få tilsendt efter hjemkomsten.

Om aftenen starter showet kl. 22.00. Herunder præsenteres pigerne to gange på den store scene, og så stemmer dommerne, hvorefter, omkring kl. 23.00, Miss Solskin 1994, kåres!.

Så mød op til disse begivenheder - og husk at stemme på den pige, som I mener skal være miss Solskin 1994

Blandt samtlige, som stemmer, trækker vi lod om et års SE og HØR-abonnement, leveret kvit og frit derhjemme, selv på Færøerne - hvis gevinsten skulle falde her.

Efter finalen mødes vi alle og lykønsker Miss Solskin i champagne i Bridge-salonen (Ved siden af frisørforretningen), og så spiser vi afskedsmiddag sammen i hovedrestauranten fredag aften

Med venlig hilsen

SE og HØR

(Riv her)

Efter frokost gassede vi den selvfølgelig af igen, inden jeg tog med Jimmy, Morten og Karsten ned til vandski-pladsen. Vi ventede, ventede og ventede før ski-instruktørerne endelig ankom. Jeg besluttede mig for ikke at deltage, p.g.a. dårlig erfaring inden for sportsgrenen. Men disse 3 raske gutter var utrolig hårde til det. Især Karsten var skrap. De andre 2 fik sig om ikke andet, en kold svømmetur.

Om aftenen til aftensmaden, var der gjort ekstra meget ud af maden. Maden var pyntet ud over alle grænser og det var virkelig en oplevelse.

Og så skulle det til at ske´. Kl. var 22.00 og så skulle den endelige Miss Solskin 1994 til at begynde. Scenen var noget af det smukkeste af det smukkeste, sådan var den pyntet til aftenens arrangement.

Jens Elers fra Festivals Tours var sammen med en brasilianer konferencier og Jens var bare professionel.

En efter en kom "Misserne" ind og de var enorm flotte. Nede foran scenen, var dommerpanelet opstillet. Først kom pigerne ind i en lang aftenkjole, dernæst i bikini.

Lene fra Aalborg blev året Miss Solskin. Om det var det rigtige, kan altid diskuteres. Danmarks berømte frisør Tage Frandsen havde sat pigernes hår, utrolig flot arbejde. Forrige års Miss Solskin Alice Kjær Jensen, som i dag er kosmetolog, satte spartelmassen.

Efter kåringen blev vi alle samlet på scenen til et fælles foto, og derefter var alle inviteret af SE & HØR til champagne i salonen. Og der blev gået til den. Ca. 25 flasker god champagne blev der drukket, og sjov det var det. Efter champagne drikkeriet gik det på diskotek, for de flestes vedkommende.

Fredag d. 28/10

Næsten alle, (af dem der nåede det), kom ned i restauranten med ondt i håret. F.eks. ville Ricky ikke have morgenmad, han ville "nøjes" med en øl. Fast føde, var der ikke plads til.

Fra kl. 10 - 12 kom solen endelig frem igen, og det blev udnyttet nede ved poolen. Nu skulle der "slikkes" sol.

I den forbindelse trængte Tage Frandsen til lidt fysisk udføjelser, så han hoppede i vandet til pigerne, der var i færd med aerobic, og hjalp Hanne Lyngfeldt. Det så ret krævende ud.

Om eftermiddagen sov vi næsten alle nede ved poolen. Frokostens vin havde igen sat sit præg. Sidst på eftermiddagen skulle finalen så endelig stå. Den sidste kamp mellem ALKO-holdet og SE & HØR-holdet. Og igen skulle der spilles om øl. SE & HØR fik lov til at bestemme reglerne inden kampens start. De skulle jo have en chance. Men heller ikke dette hjalp.

ALKO-holdet vandt stort, og endnu engang måtte SE & HØR-holdet tage de tunge skridt op i baren og få afregnet deres gæld.

Om aftenen var der den kedelige afsked med alle de dejlige mennesker, man havde mødt, og ligesom alle andre afskeder, var denne ligeså svær. Vi der skulle videre i Brasilien, skulle meget tidlig op lørdag morgen.

Lørdag d. 29/10

Allerede kl. 08.00 skulle vi af sted fra Club Med ind til Rio de Janeiro. De andre skulle først af sted til middag. Juan var vores guide ind til Rio.

Vi fløj fra Rio til Sao Paulo, og derfra til Iguacu. Flyveturen tog ca. 3½ time inkl. mellemlanding.

I Iguacu lufthavn blev vi modtaget af Henrik samt den lokale guide. Henrik skulle følge os på resten af turen og det tror jeg ikke, der var nogen, der var ked af. Han var os til en utrolig stor hjælp.

Fra lufthavnen kørte vi direkte ud til Itaipu, verdens største vandkraftværk. Selv for ikke-teknisk interesserede er dette bygningsværk overvældende, alene på grund af dets enorme dimensioner.

Kraftværket producerer ca. 25 % af Brasiliens el-forbrug.

Da vi ankom til Itaipu, så vi først en videofilm over selv opbygningen af kraftværket fra start til slut. Simpelthen imponerende, er de rigtige ord. Vores lokale guide var et omvandrende leksikon i positiv forstand. Alt det han kunne i tal omkring kraftværket, var enorm.

Samtidig med at vi kørte på dæmningen, kørte vi fra Brasilien ind i Paraguay, og derfra igen tilbage til Brasilien.

Oplevelsen var alt i alt meget gysende og svær at fatte.

Derefter gik turen til vores Hotel das Cataratas ved vandfaldene i nationalparken. Udsigten var fascinerende. Alt det vand og lyden af natur.

Det siges at Eleanor Roosevelt spontant udbrød:

”Stakkels Niagara !! da hun så Foz d’Iguacu”.

Faktum er at Foz d’Iguacu er fem gange bredere end sit amerikanske modstykke og 16 meter højere. Foz d’Iguacu består af 275 individuelle fald over en strækning på 2,7 km. Iguacu betyder ”Det store vand” på guarani-indianernes sprog.

Om aftenen var der igen velkomstdrink (den lokale Caipirinha), nede ved poolen og restauranten.

Hotellet var meget stort, så stort at det næsten krævede vejviser for at finde rundt. Resten af aftenen foregik stille og rolig, og alle parter gik træt og tidlig i seng.

Søndag d. 30/10

Efter skønhedssøvnen stod jeg op omkring kl. 08.00, så endelig kunne man sove længe. Kl. 09.00 skulle vi med bus til Argentina, for at se vandfaldene fra en anden vinkel, og for at "kravle" i vandfaldene.

Turen rundt i vandfaldene kan overhovedet ikke beskrives, eller sagt på en anden måde: Der er ikke så meget at fortælle om, dette eller rettere disse enorme vandfald. Ikke andet end at det er en rystende og ubeskrivelig naturoplevelse, der sætter sig fast for **ALTID**.

På vej tilbage til Brasilien skulle vi have frokost, og i denne restaurant havde de virkelig tjek på det, og så foregik betjeningen meget hurtigt, hvilket vi ikke var vant til.

Efter den pragtfulde frokost, blev vi kørt ud til en stor souvenir forretning, hvor der kunne handles ind, for hvem der havde mere plads i kufferten. Jeg fik selv købt en pyramide i en mørk sten-bjergart.

Og så gik turen tilbage til Cataratas. Men forinden afleverede vi dem, der havde lyst til en Rafting tur ved vandfaldene. Mona, Michael og jeg selv, tog bl.a. med tilbage. Vi ville ud og have en helikopter tur ud over vandfaldene. Flyveturen tog 7 min. og kostede 50 \$ pr. person.

Helikopter turen var virkelig en oplevelse. Smuk og storslået. Nu så man også floden og hele oplandet. Oppe fra helikopteren kunne man virkelig få et helhedsindtryk på, hvor stort området var, og hvor stort vandfaldene var.

Da vi igen landede, havde Mona igen fået farve i ansigtet og var nu meget stolt, over at hun overlevede turen. Inden vi skulle op, var hun virkelig billig til salg. Modet havde ligesom fuldstændig forladt hende, men det kom heldigvis tilbage, da vi landede igen.

Efter en enkelt øl i baren, og derefter et bad, var der aftensmad. Og igen skulle vi til at tage afsked med mange dejlige mennesker, men sådan er livet. Hårdt og ubarmhertigt. De fleste af os gik tidligt i seng denne aften, fordi vi næste morgen skulle ufatteligt tidlig op. Holdet var nu skrumpet ind til 12 mand inkl. Henrik.

Mandag d. 31/10

Da vækkeuret ringede, havde jeg mest af alt lyst til at kyle det lort ud af vinduet. Kl. var kun 04.00, ja du læste rigtig nok, men vi skulle meget tidlig fra hotellet, for at tage ud i lufthavnen i Iguacu. Fra Iguacu skulle vi flyve op til Amazonens hovedstad Manaus, men først skulle vi have en mellemlanding i Curitiba og derefter i Sao Paulo. I Sao Paulo ventede vi i 3 timer og derefter gik det nordpå til Manaus. Vi fløj i en DC10'er og turen tog 3½ time med ca. 900 km i timen.

I Manaus lufthavn blev vi afhentet af den lokale guide Silvio. Han skulle senere vise sig at være alle tiders guide.

Da vi gik ud af lufthavnen, kom chokket. Klimaet, der var uforglemmeligt. At gå ud af den airconditionerede lufthavnsbygning, var som at gå ind i et dampbad. Luften var varm og drivende fugtig, men vi var også meget tæt på Ækvator.

Fra lufthavnen blev vi i bus kørt igennem Manaus, ned til havnen, ved floden Rio Negro, der siges at være døren til Junglen. På havnen ventede vores båd på os. Bagagen var allerede læsset ombord. Båden skulle sejle os ud til vores Jungle Lodge "Acajatuba".

Bådturen, der tog ca. 4 timer, var utrolig rolig og behagelig. Vi fik alle mulighed for at meditere lidt på vej op ad floden Rio Negro. Og heldigvis havde de også "små" forfriskninger ombord.

Da vi var vel ankommen til Jungle Lodgen, var der bælg hamrende mørkt. Båden havde på det tidspunkt sejlet ca. 1 time i total mørke, uden radar, satellit navigator eller anden navigationsudstyr. De sejlede efter rutinen, selvom der var store sten midt i floden. Landgangen op til Lodgen, var oplyst af petroleumslamper og fantastisk at gå op ad.

Igen fik vi en velkomstdrink og efter at vi havde fået tildelt hytterne, hvilket var meget primitivt, var der aftensmad.

P.g.a. nytbygninger og andre små problemer fik Ricky og jeg tildelt et værelse sammen, man var vel samarbejdsvillig.

Acajatuba Jungle Lodge lå ca. 60 km. fra Manaus. Lodgen er bygget i lokal indiansk stil af træ med tag af palmeblade. Værelserne er spartanske udstyret, dog med bad. Gangbroer forbinder de forskellige dele af Lodgen, der er helt omgivet af Amazone junglen. Om natten var der ingen elektricitet på Lodgen, men i stedet lanterner, således at junglens lyde bedre kunne høres. Lodgen har en lille restaurant, hvor alle måltider indtages som buffet.

Efter aftensmaden blev der arrangeret alligator jagt. I den tid jeg har rejst, har jeg oplevet utroligt mange spændende ting, men alligator turen slår alle rekorder. Ude i båden lagde jeg mærke til de andres åndedrag, og jeg mener at kunne høre hjerternes slag, ca. 4 gange i minuttet. Det var simpelthen så spændende, og vi danskere kunne overhovedet ikke fatte at Silvio turde vove dette farlige job.

Pludselig stod Silvio der med en alligator. For at fange dem, måtte han ud i vandet til dem, og vandet var fyldt af dette kryb. Med hjælp af lommelygtens skær blev alligatoren ligesom hypnotiseret, og så kunne han stille og roligt gribe den om nakken, og dermed var den fanget.

Alligatorernes øjne bliver selvlysende / gule, når de rammes af lommelygtens skær.

Denne alligator var ca. 40 cm. lang, men han havde også inden afgang sagt, at han denne aften ville gå efter de små alligatorer.

Med nogle små slag på kæben, fik han alligatoren til at åbne hele gabet og dette var imponerende at opleve. Efter denne oplevelse blev alligatoren sat i vandet igen, så den kunne vokse sig stor og stærk, og vores sejltur i mørket fortsatte.

Vi sejlede ud på det lokale flydende værtshus, og fik os en stor øl. Meget hyggeligt. Sidst på aftenen var alle godt trætte og trængte til at komme hjem under "dynen".

Det var kul-sort, da vi tog hjem, men det var ingen hindring.

Natten var meget varm, selvom der ingen vinduer var i hytten, kun et myggenet, så jeg fik ikke engang brug for lagenet.

Tirsdag d. 1/11

Endnu engang stod vi utrolig tidlig op. Kl. var kun 05.00. Vi skulle sejle ud og se solopgangen over Amazone junglen. Solen er der fra kl. 06.00 - 18.00 næsten præcis hver dag. Jeg turde i hvert fald nok stille mit ur efter solen.

Samtidig med solopgangen, så vi masser af legende delfiner omkring båden. Mens vi sad i båden og nød stilheden og det flotte syn som opgangen var med til at lave, hørte vi pludselig de store aber råbe inde fra Junglen. Nu var de også ved at stå op.

Efter denne flotte men samtidig også næsten filmagtige oplevelse, sejlede vi langt ind i regnskoven, for at se på fugle, og for at høre regnskoven "stå op".

Vi så papegøjer, fiskehejrer og masser af andre fugle, som jeg ikke kan huske navnene på. Vi sejlede i den uberørte natur, imellem træerne, rundt om nedfaldne stammer, ind igennem buskkras og hvad der ellers lå af naturens efterladenskaber.

Omkring kl. 08.00 var vi igen tilbage på Lodgen. Vi skulle have morgenmad. Mens vi indtog morgenmaden blev vi konstant afbrudt af de store papegøjer lige udenfor restauranten. Efter morgenmaden underholdt en af papegøjerne os med sang. Det skal lige bemærkes at papegøjerne var vilde.

Nu var tiden kommet til at vi igen skulle sejle ud. Vi skulle sejle langt ind i regnskoven og så ellers ud at vandre, blandt de vilde dyr. Men som tidligere sagt skulle vi først sejle i ca. 20 min.

På denne tur fik vi påbud på at skulle have sko, strømper, lange bukser, mindst en T-shirt samt myggebalsam på. Alt dette pga. at de ikke ville tage nogen som helst chancer m.h.t. moskitoerne, slangerne, edderkopperne, og hvad der ellers var af giftige dyr/planter i Junglen.

Men hvad er Junglen ???

Junglen vil sikkert komme som en overraskelse for de fleste. Den lever ikke op til forestillingerne om et filtret netværk af grønne lianer og store blade, som man skal hugge sig igennem. Vegetationen i bunden af skoven er sparsom, fordi lyset ikke trænger ned. Et tykt lag af blade og fineste kompostjord dækker bunden. Udgåede lianer spærrer en gang imellem vejen, når man vandrer; men macheten, den store junglekniv vi kender fra talrige film, bruges mest til at sætte mærker i træerne, så man kan finde vej tilbage. Det er svært at se større pattedyr. Hvis man er heldig, dukker en enkelt abe op. Til gengæld er der et rigt fugleliv.

Og her stod vi så, midt i det hele. Traveturen i regnskoven har jeg svær ved at beskrive, det hele var så ufattelig spændende og imponerende. Vi så kæmpe sommerfugle, store edderkopper, hvilke få planter der skal til, hvis man har ondt et eller andet sted. Der findes planter til en hvilken som helst sygdom, f.eks. hovedpine eller hvis man blev bidt af en slange, havde man én plante, der kunne kurere et hvilket som helst slangebid. Svend havde f.eks. problemer med hurtig mås, også dette havde de en plante for.

På et tidspunkt fik alle mændene pandebånd på, dette skulle bevirke, at man kunne regne med at blive rigtig gammel. Damerne fik et andet håndlavet pandesmykke på. De måtte ikke få vores pandebånd, det betød, at de ville blive gennemlidelige, og det kunne vi jo ikke have.

I hvert fald ikke midt i Junglen.

Vi duftede til bark, der duftede af teaktræsolie, og mens vi stod der, spurgte Henrik pludselig:

Er der nogen, der er tørstige, og alle troede han tog pis på os. Han lovede os kold og frisk vand midt inde i Junglen, men det var også varmt, sagde vi til os selv, så han var undskyldt.

Pludselig klatrede Silvio op i et træ i ca. 5 mtr. højde og huggede en lian ned, og så var der FRISK, KOLD VAND og nok til alle. Vandet smagte pragtfuld og så var det samtidig også koldt. Lianen indeholdt simpelthen så meget vand, at der var nok til os 15 mand, der var af sted.

Derfra gik vi så videre for lige pludselig at springe rundt i en lian, og det var også her Silvio og den lokale bådsmænd, lavede en dyrefælde, kun ved brug af regnskovens midler. Efter ca. 3 timers rundtur i regnskoven gik turen hjem til Lodgen igen. Det var efterhånden blevet frokosttid.

Om eftermiddagen var der dømt daseferie. Vi skulle sejle ud til en lidt bedre strandbred for at bade i Rio Negro. Det pudsige ved denne strand, var af den kun lå ca. 1 km fra hvor vi om natten havde fanget alligatoren.

PS. om natten var der også alligatorer, der hvor vi badede, men i dagslys var de væk.

Efter badningen sejlede vi lidt længere igen. Ca. 1 km. Nu skulle der fiskes. Alle blev udstyret med en fiskestang og rått oksekød.

Ja, vi skulle fange piratfisk eller piranhaer. Vi fangede omkring 6-7 af slagsen. Jeg selv fangede en anden farlig tingest. Fiskens finner var meget skarpe. Efter fiskningen sejlede vi hjem til Lodgen, for så igen at sejle ud på alligator jagt.

Silvio sagde at han denne aften ville gå efter de rigtig store alligatorer, dem omkring 1½ meter. Større turde han ikke fange dem. Han kunne simpelthen ikke holde dem, p.g.a. deres størrelse og kræfter.

Igen sejlede vi i bælg hamrende mørke. Vi sejlede ret langt den aften og nåede så ud til dem. Efter første forsøg, hvor Silvio og bådsmændene var ude i vandet hos dem, gik turen endnu længere ind i regnskoven. Og så skete uheldet, nej båden væltede ikke, men kæden til propellen sprang, fordi vi var sejlet ind over nogle stammer. Og der sad vi så, midt inde i Junglen, ½ times sejllads fra Jungle Lodgen, 15 mand i en lille bitte træbåd, midt blandt tusindvis af store alligatorer, uden motorkraft og bælg hamrende mørke. Heldigvis havde vi én pagaj ombord. Det skal lige bemærkes, at det var første gang i 10 år, et sådant uheld var sket.

Silvio var selvfølgelig meget ked af det, men alligatorer skulle vi af den grund ikke gå glip af.

De roede, skubbede og trak båden meget forsigtig ind til bredden, og der var de så. Den ene vi så, var mindst på 4 meter. Dette kunne ses på øjenafstanden, og det havde Silvio fuldstændig tjek på.

På et tidspunkt sejlede vi forbi en bred, hvor der lå ca. 12 granvoksne alligatorer på rad og række. Turen var så spændende, at der ikke blev sagt et ord, alle var så betaget, af det vi så.

Efter virkelig hårdt arbejde/slid fra Silvio og bådsmændene, nåede vi en hytte, ikke Onkel Toms hytte, hvor de fik hentet assistance fra en anden båd, der trak os hjem til Lodgen.

Vel ankommen hjem til Lodgen, gik vi godt nok forsinket, til en god aftensmad. Turen havde taget ca. 4 timer. Efter aftensmaden blev videofilmen vist for de interesserede. Videomanden havde fulgt os siden vi afrejste fra Manaus. Videoen indeholdt alt hvad vi havde oplevet i Junglen, og kostede 40 \$. Hele holdet sponsorerede en film til Henrik, som en lille anerkendelse, for den hjælp han gav os.. Efter filmforevisningen meldte trætheden sig.

Men hvis man så tilbage i bakspejlet, hvad havde vi så ikke også oplevet den dag. Der blev senere sagt, at hvad "normale" turister oplevede på 5 dage, havde vi oplevet på 1 dag, så det var ikke så mærkeligt, at trætheden meldte sig oven på en så begivenhedsrig dag.

Onsdag d. 2/11

Kl 04.30 ringede vækkeuret igen. Vi skulle tidlig af sted for at nå flyveren til Brasilia. Ude på båden, blev der arrangeret hængekøjer til alle, og det var dejligt. Efter 4 timers sejllads, kunne vi igen se Manaus by.

Vi gik ikke i land på selve havnen, da vi først skulle se, hvor "Vandene mødes". De 2 vande der mødes er Rio Negros sorte vand og Rio Solimoes gul-grønne vand.

Over ca. 16 km. løber vandene fra de 2 floder side om side, uden at blande sig med hinanden. Forklaringen på det mageløse naturfænomen er, at Rio Solimoes er 8 grader koldere end Rio Negro, og at de har forskellige hastigheder.

De 2 floder danner tilsammen Rio Amazonas. Amazonefloden er 6.440 km. lang og dermed den næst længste i verden efter Nilen, og det er langt den mest vandrige. Når der er mest tryk på, løber 320.000 kubikmeter vand ud i havet hvert SEKUND. Dens delta er 320 km bredt. Amazonefloden og dens 1100 større bifloder, danner det fem millioner kvadratkilometer store Amazonebassin.

Det er ofte blevet sagt, at Amazonas er verdens lunge, og at skoven producerer en stor del af den ilt, som vi indånder i resten af verdenen. Det har nu ikke noget på sig.

Forrådelses-

processerne i Junglen forbruger ligeså megen ilt, som skoven producerer; men ilt cirkulationen menes at have en rensende effekt på atmosfæren.

Efter at have set dette mægtige syn, gik turen i land og derefter direkte til lufthavnen.

Ude i lufthavnen oplevede vi noget meget rørende. Vi skulle tage afsked med Silvio, og da han ville sige et par ord til gruppen, begyndte han at græde. Derefter gik han over på portugisisk, da han ikke kunne finde de rigtige ord på engelsk. Henrik oversatte det så til os.

Han sagde bl.a. at han i de 10 år han havde arbejdet som guide i Junglen, aldrig havde haft et hold, der havde levet sig så meget ind i regnskoven, som os. Et hold hvor man havde det skide sjovt og samtidig respekterede naturen fuldt ud.

Vi skulle flyve til Brasilia, hvor vi skulle skifte fly til Salvador. I Brasilia, der i dag er hovedstad for Brasilien, ventede vi i ca. 2 timer, før det gik af sted mod Salvador. I Brasilia fik vi ikke Preben og Henrik med. Flyet var overbooket, så de kom først frem 2-3 timer senere, efter at have været omkring Sao Paulo.

I Salvador, der også engang har været hovedstad, blev vi mødt af Lise, der tog os med ud til Grande Hotel da Barna. I bussen blev der ikke sagt ret meget. Alle var 110 % trætte, selvom vi ikke havde lavet noget hele dagen.

Lise fortalte ellers en helt masse om Salvador, om hvad man specielt skulle se og hvad man skulle passe på for.

På hotellet mødtes vi lige i baren, for at få en godnat ØL, eller to, og dermed godnat.

Torsdag d. 3/11

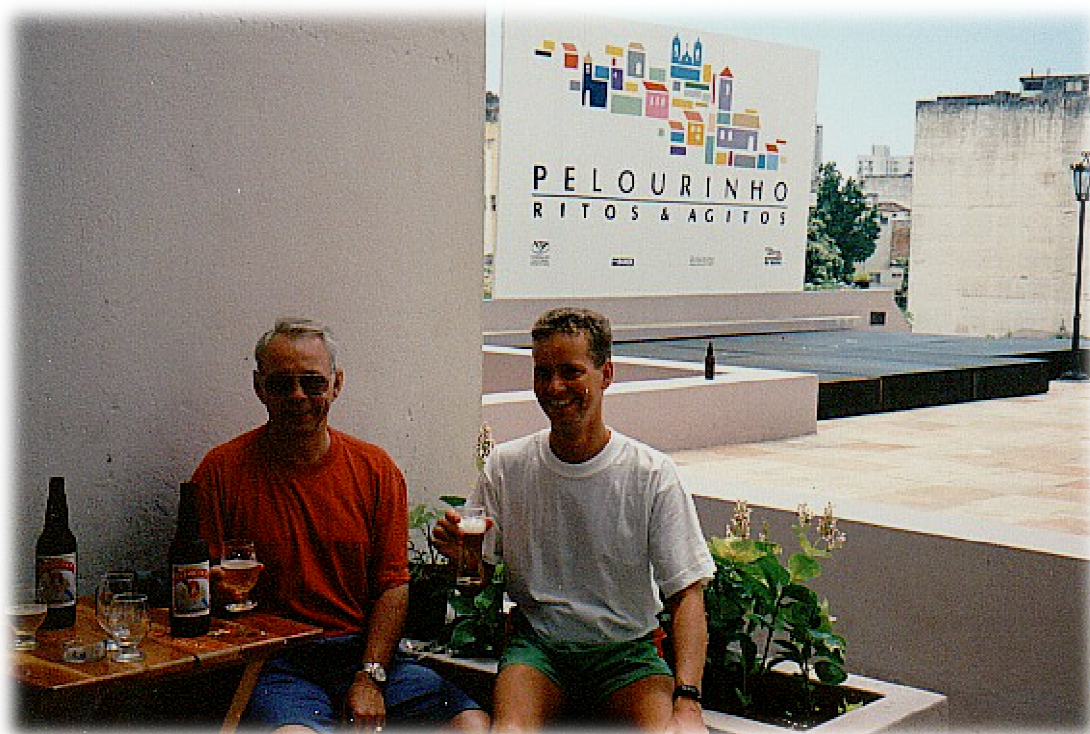
Dagen startede med en byrundtur, hvor vi kørte lidt langs stranden, og derefter ind til den historiske bydel.

Vi travede rundt derinde og så utrolig mange Katolske kirker. Vi var inde i Guldkirken "Igreja de Sao Francisco". Kirken er et fantastisk eksempel på den overdådige brasilianske barok.

Selv om den hellige Frans af Assissi, som bekendt forsagede denne verdens rigdomme, er det indre af hans kirke i Salvador, beklædt med ægte guld fra gulv til loft. Væggene er beklædt med udskåret træ bemalet med bladguld.

Derefter besøgte vi et museum, hvor Lise viste og forklarede os de forskellige Candomblé Guders betydning.

Efter dette besøg. forstod vi lidt mere, hvad religionen betyder for befolkningen i staten Bahia.

Lidt efter lidt begyndte halsen at blive tør, hvorfor vi måtte besøge en fortovsrestaurant, hvor vi kunne indtage vores formiddagsøl. Efter 0,6 liter øl gik turen ned til bussen, som kørte os ned på det lokale marked, hvor der kunne købes souvenirs.

Men hvad er Salvador /Bahia??

Intet andet sted i Brasilien, er den afrobrasilianske kultur så fremherskende, som i Bahia-staten. Musikken, maden, religionen og livsrytmen, domineres af slavernes efterkommere. De sorte tæller over 70 % af Salvador's små 2 millioner indbyggere. I Brasilien som helhed udgør de sorte lidt over 40 %.

Blandt andre brasilianere, har beboerne i Bahia/Salvador "Os bahianos" ry for at være dovne og uendeligt sløve i optrækket. Det høres på deres langsomme og syngende måde at tale på. Og det mærkes, når man afgiver sin bestilling på en bar eller restaurant. Man kan nemt vente en halv time på at få det, man bad om.

Eftermiddagen gik med badning og ren og skær afslapning. Det trængte vi efterhånden alle meget til, tror jeg nok. På stranden kom vi i snak med de lokale, og lige inden jeg skulle op på værelset, kom jeg i snak med en ældre brasilianer, der kunne tale svensk og kendte alt til Danmark. Så vi fik os en lille sludder på svensk.

Om aftenen tog Gunnar, Grethe, Svend, Sigmond og jeg ind til den gamle by, for at spise aftensmad. Vi 5 var de eneste på restauranten, men maden og betjeningen var super. Efter aftensmaden gik det videre med taxaen. Vi ville længere ind i bydelen og have en enkelt øl på en af fortovsrestauranterne.

Lise havde fortalt, at vi skulle tage en taxa, når vi skulle over en længere strækning, pga. småtyverier, og det var der jo ingen grund til at udsætte sig selv for.

Efter at have konsumeret adskillige øller, besluttede vi at tage hjem til hotellet igen, men først skulle vi have fundet en taxa. Det var ikke så let, men vha. turistpolitiet fik vi hurtigt fat i en taxa.

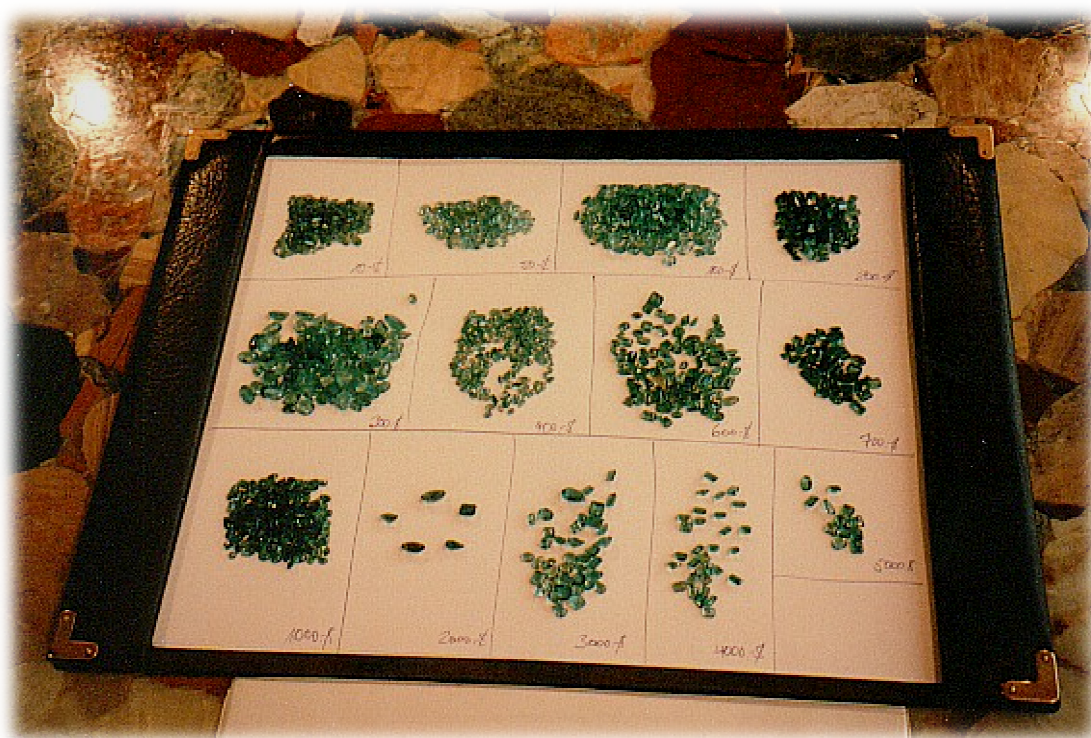
Jeg tror taxachaufføren tidligere havde været formel1 kører. Vi kørte adskillige gange over for rødt lys, med fuld knald på, og rundt i svingene hylede det, og jo mere vi grinede, jo hurtigere kørte han. Men vi ankom godt til hotellet, og afsluttede aftenen i den lokale bar.

Fredag d. 4/11

De fleste af os stod forholdsvis tidlig op, med ondt i hår spidserne. Aftenen havde alligevel været for hårdt.

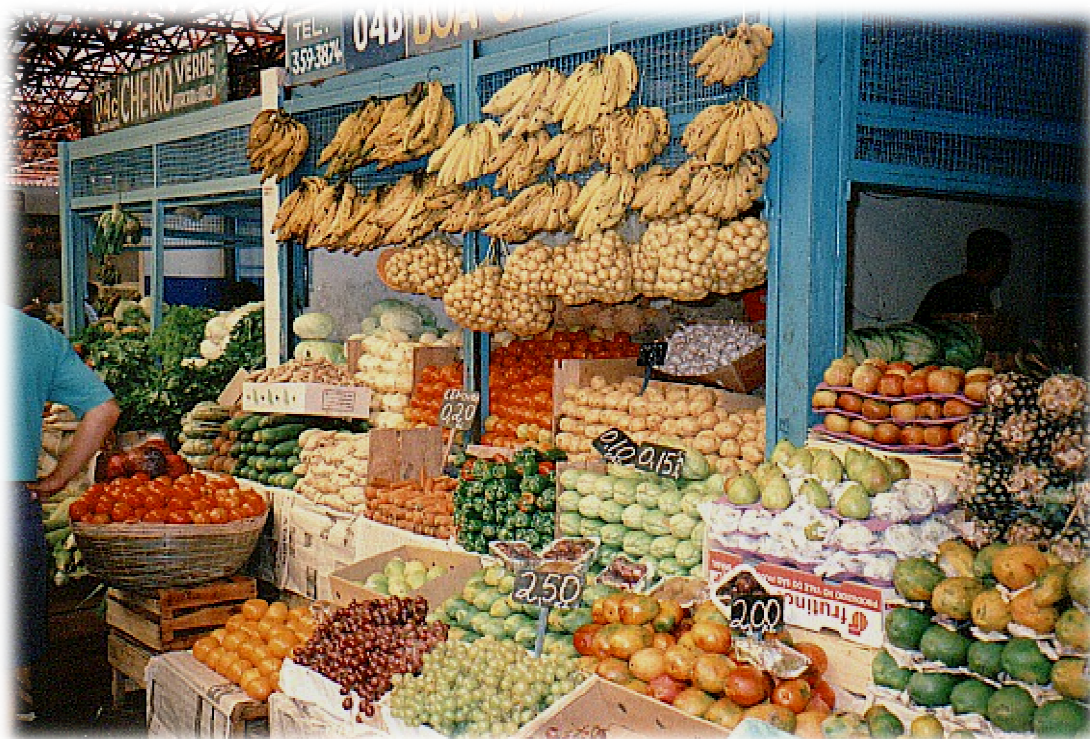
Henrik havde om formiddagen arrangeret en tur ud til en juvelerforhandler, som også var ejer af Mineselskabet, hvor disse juveler blev udvundet.

Først blev vi alle hjertelig modtaget og sat rundt omkring det store runde bord. Her fik vi en forklaring på juveler og forskellige kvaliteter. Og når man ser dem side om side, kan man virkelig se forskel på en juvel til 10\$ pr. karat og på en til f.eks. 1000\$ pr. karat. Utrolig fascinerende. Efter gennemgangen blev der serveret kaffe og vand, hvorefter vi kunne gå rundt og se på de forskellige sten. For de interesserede, der havde lyst, kunne også købe. Priserne på juvelerne var ca. 1/3 - 1/5 billigere end i Europa.

Jeg tror at næsten alle fik købt en eller flere juveler. Jeg selv købte en Esmaral 0,78 karat i stakken til 600\$ pr. karat. Dvs. at den i Danmark repræsenterer en værdi af ca. 10.000,- kr.

I løbet af ca. 2½ time blev der ca. investeret for omkring 20.000,- kr. hos forhandleren. Efter juvel indkøbene, gik turen ud på det lokale kød og frugtmarked, hvor vi lige startede med en formiddagsøl.

Markedet var uhyre spændende at opleve, og ikke mindst fordi vi havde Henrik med, som forklarede os alle de lokale frugter. Og vi fik mulighed for også at smage på nogle af dem. Efter rundturen tog vi 3 Taxier til byens største varehus. Og det var STORT. 4 etager højt og med nogle gange så lange, som et ondt hus. Selv Christiansborg er kun et sneglehus i forhold til.

Jeg nåede at fik købt et par strandløve-badebukser i selvlysende farver. Nu havde jeg efterhånden også fået lidt farve, så nu skulle der rigtig blæres lidt nede på stranden, og vi skulle jo også snart af sted til Rio, så hvorfor ikke småtræne lidt på forhånd.

Vi gik hjem fra varehuset, og troede ikke der var særlig langt til hotellet, men jeg husker, at Gunnar nåede at sige "Vi skal bare lige rundt om pynten, så er vi der", ca. 5 gange inden vi var hjemme på hotellet. Varmen var oppe på ca. 40 grader.

Sent på eftermiddagen nåede vi lige 1 time nede på stranden, før vi skulle være klar til det store show om aftenen.

Vi skulle spise på en gammel sukkerrørsfabrik. Efter et godt måltid mad, var der show. De forskellige guder samt den lokale kampform "Capoeira" blev danset / opført.

Capoeira

Capoeira, er på én gang en dans og kampform. I kolonitiden måtte slaverne ikke bære våben eller slås indbyrdes, og de dyrkede derfor denne dans, der imiterer en kamp. Men det er svært at forestille sig, at den ikke også har været brugt til at slå med.

En anden forklaring siger, at slaverne ikke måtte værges for sig med hænderne, når de blev slået af de hvide, og at de derfor opfandt Capoeira-teknikken, så de kunne forsvare sig med fødderne.

Deltagerne kredser vuggende om hinanden, springer pludseligt op på hænderne og vrider kroppen rundt, mens benene svinger som møllevinger, og fødder suser tæt forbi modstanderens hoved.

Dansen akkompagneres af den såkaldte Berimbau, et buret stykke træ med en enkelt metalstreng og en kalabas, som klangbund, som man spiller på, ved at slå på strengen med en pind. Rytmen er først langsom og bliver så hurtigere og hurtigere.

Efter showet, gik turen igen hjem til hotellet. Humøret var ved at være højt, så vi gik næsten alle ind i baren på hotellet, hvor der så blev startet en "lille" fest. Vi sang så det gjaldrede og flere af hotellets andre gæster, måtte ud på altanen, for at hvad der foregik.

John sang en slags "Solo Mio" for 3 lokale piger, der stod oppe på altanen. John fik os også lært, at de mange isterninger i drinksene, ikke er godt (de fortynder for meget), så de havnede hver gang i svømme poolen. Det havde vi det ret skægt med.

Lørdag d. 5/11

Alle sov meget længe den morgen, da aftenen havde været hårdt for de flestes vedkommende. Men det betød nu ingenting, for dagen var dømt til at skulle foregå nede på stranden.

Dagen gik med badning - solbadning - boldspil - afslapning med en enkelt humle og social snak. Alt i alt en dejlig dag, sammen med Henrik, hans datter og kone.

Om aftenen skulle vi tage afsked med Salvador. Vi skulle videre til Rio. Efter ca. 2 timers flyvetur, kom de gyldne ord ud over højtalerne:

"Mine damer og herrer, vi lægger nu an til landing i Rio de Janeiro.....".

Og hvor jeg glædede mig til mødet med byen. Endelig skulle jeg opleve den berømte by.

I Rio de Janeiro blev vi afhentet af Andrea. Vi blev kørt i en mega bus, til vores 5 stjernede hotel Rio Othon Palace på Copacabana. Undervejs igennem byen, kunne vi se den oplyste Kristus figur vogte over byen.

På hotellet fik jeg tildelt værelse på 17 etage, ved siden af Gunnar og Grethe (jeg håber ikke de led under dette, m.h.t. støj). Men inden det gik op på værelset, skulle vi lige mødes på 3 etage til en velkomstdrink, med udsigt over Copacabana.

Nu havde klokken efterhånden sneget sig op omkring kl. 24.00, så for en del af holdet meldte søvnen sig, bare ikke for alle. Vi var stadigvæk nogle vikinger tilbage, der ville op på 30 etage, i baren, for at fejre Grethe's fødselsdag.

Udsigten heroppe fra var imponerende, selvom det var mørkt, bare at se Copacabana oplyst om natten med udsigt til Sukkertoppen, og så ellers belysning hele Rio rundt. Herfra havde man også udsigt til de såkaldte favelaer, slumbyer, der ligger op ad bjergskråningerne.

Rio's mange bjerge gør, at rig og fattig bor dør om dør. Fra taglejligheder i millionklassen, kan man fra terrassen sidde og se på de fattige i deres træskure / stenhytter uden vand og kloak 50 - 100 mtr. borte. Det er disse favelaer, turisterne skal holde sig langt væk fra. De er for farlige.

Efter en hyggelig stund i baren, gik vi til ro, men da jeg kom ind på værelset og så udsigten, kunne jeg ikke løsrive mig fra vinduet. Jeg ved ikke hvor længe jeg stod der, men det endte da alligevel med, at jeg fandt sengen.

Søndag d. 6/11

Efter en pragtfuld morgenmad, skulle vi ud og se Sukkertoppen. Vi startede med at tage kabelbanen fra Praia Vermelha til Morro da Urca : det første stop i 220 meters højde. Kabelbanen kunne tage 75 mand pr. tur, og hold kæft, hvor var jeg bange, da vi hang i det fri i sådan et tyndt stykke kabel. Set indefra, nærmest lignende en elastik.

Udsigten fra Morro da Urca var storslået, men vi skulle endnu længere op. Så ind i en anden kabelbane og så ellers op mod Sukkertoppen. Og igen den grimme fornemmelse, at hænge i den "lille snor". Men vi kom godt op (og ned igen), og nu var udsigten helt perfekt. Vi befandt os nu i en højde af 395 meter. Man ser ind mod byen og får en fornemmelse af hvor mange små og store bjerge Rio har, og hvordan kvartererne snor sig op og ned og omkring dem, som store slanger. Oppe på Sukkertoppen havde vi ca. 40 grader, og det var meget varmt.

Efter Sukkertoppen blev vi kørt ud til Hippiemarkedet, hvilket ca. svarer til et dansk gøglermarked uden gøgl. De sælger alt mellem himmel og jord, men det var meget spændende og afslappende, at opleve.

Fra Hippiemarkedet gik vi tilbage til hotellet, der var ikke så langt at gå, og det var trods alt dagslys.

På vej til hotellet gik vi langs ad Copacabana og nød udsigten til stranden. Og nu skal man jo lige huske, at det var søndag, så stranden var bare fuld af dejlige brasilianske piger i TANDTRÅDSTANGAER.

Samtidig fik vi et indtryk af bølgerne der først knækker på selve stranden.

Om eftermiddagen havde Henrik arrangeret en tur ud på verdens største fodboldstadion "Maracanã". Maracanã er 944 meter i omkreds og har i dag plads til 130.000 tilskuere. Det blev oprindeligt bygget til 200.000 tilskuere, men pga. sikkerheden blev det lavet om til først 170.000 og nu 130.000 tilskuere.

At høre stemningen fra de ca. 30.000 tilskuere den dag, var meget sjov. Første halvleg var utrolig kedelig, men så kom der gang i den i anden halvleg, og udeholdet kom foran, og så kogte stemningen. Jeg kan ligefrem høre den endnu.

Vi fik pladser i den sikre zone og blev ikke blandet med de lokale. Det turde guiderne ikke tage ansvaret for. Weekenden forinden var 2 tilskuere blevet dræbt til en fodboldkamp.

Om aftenen gik vi ud og spise på en restaurant langs Copacabana. Efter et godt måltid mad og "lidt" vin, tog vi ind på en lille fortovsrestaurant, der lå lige op til diskoteket. Stedet hvor vi satte os, var helt perfekt. Alle de skønne brasilianske skønheder, kom lige forbi vores bord.

Jeg tror nok at Gunnar havde udsøgt bordet, efter en nøjere planlagt slagplan. Efter adskillige øller, var jeg blevet varmet op, og havde nu fået lyst til at gå ind på diskoteket, der efter sigende skulle være Rio's største. Og det var STORT.

Jeg tog selv derind, så der er ingen der kan bekræfte eller afkræfte, hvad der senere skete den nat, men det var en utrolig skøn aften / nat. Jeg kom i snak med mange af de lokale skønheder. En af dem, kan jeg huske hed "Rosi".

Det blev ikke til for mange timers søvn den nat, men dem måtte jeg hente på et senere tidspunkt.

Mandag d. 7/11

Allerede kl. 09.00 var der afgang igen. Vi skulle besøge den Botaniske have og Kristus figuren. Vi startede med den Botaniske have.

Haven er 140 hektar, hvoraf 83 er naturlig skov. Den har over 5000 plantearter fra alle fire verdenshjørner og betragtes, som en af de vigtigste botaniske haver i verden. De lange alleer af Kongepalmer, plantet for næsten 200 år siden, er det mest imponerende. Men haven gemmer også et specielt drivhus med kødædende planter, en samling orkideer og en lille sø, hvor man kan se de berømte kæmpeåkander, "Victoria Regia".

Rundturen i haven var efter min mening lige kort nok. Haven var bare dejlig at vandre rundt i.

Derefter gik det ud til bjergbanen, som skulle fragte os gennem tæt tropeskov op til Kristusfiguren eller Corcovado. Statuen er 30 meter høj og vejer 1.145 tons, og monteret på et skelet af armeret beton.

Vel ankommen til toppen, påbegyndte vi de sidste 300 trappetrin op til Kristusfiguren. Og hvilket imponerende syn, der mødte os. Jeg kan huske at jeg startede med at få "gåsehud".

At stå lige ved siden af det, man 1000 gange har set i TV, og så se udsigten ind over Rio.

Man siger New York har "World Trade Center", Chigago "Sears Tower", Paris "Eiffel Tårnet", men ingen storby har et centralt udsigtspunkt højere end Corcovado i Rio. Kristus står i 710 meters højde og fra Corcovado kan man se 360 grader ud over Rio.

Vi nåede lige at se den storslåede udsigt, inden disen kom ind over og gjorde at vi ikke længere kunne se ind over Rio.

Inden nedturen startede, kunne vi lige nå en enkelt formiddagsøl, og derefter tog vi tilbage til hotellet.

Nu skulle der leges. Vi skulle ud og bade på verdens mest berømte strand "Copacabana", og det er den sjoveste badning jeg nogensinde har haft. Bølgerne var meterhøje og kunne slå benene fuldstændig væk under os. Bølgerne havde for det meste en højde af ca. 2-3 meter.

Vi morede os ud over alle grænser, ung som gammel. Virkelig sjovt, men samtidig også farlig. Vi så bl.a. den eftermiddag en redning med redningshelikopteren. Oppe på stranden var vi typisk omgivet af ca. 7 strandsælgere, men efterhånden var de ligesom en del af strand livet, vi kunne "næsten" ikke undvære dem.

Om aftenen skulle vi først ud og spise, og det i sig selv, var en oplevelse. Vi spiste på samlebåndsmanér. Tjenerne var meget hurtige til at komme med kødretterne, og der var der mange af. I løbet af 1 time fik vi forret, hovedretter samt desserter. Efter spisningen gik det igen med bus. Vi skulle se Samba-show.

Samba-showet var storslået flot. Kostumerne helt overdådige flotte, og pigerne "JA". Sidst i showet blev alle de nationaliteter, der var repræsenteret opråbt, og der var utrolig mange lande repræsenteret. Efter showet gik det med bussen hjem til hotellet igen. Da vi ankom til hotellet, gik vi igen hen til fortovsrestauranten ved diskoteket, og fik lidt humle. Jeg viste vej som guide. Jeg kendte trods alt vejen. Jeg tror nok der var nogle der ventede besøg, fra aftenen i forvejen.

Denne aften var der "knap" så mange skønheder, der ville på diskotek. De havde måske hørt om min tilstedeværelse aftenen forinden. Omkring kl. 02.45 gik vi godt trætte hjem.

Tirsdag d. 8/11

Så oprandt den sidste dag i Brasilien. Alle sov længe, og for de flestes vedkommende, blev det til en dasedag, hele dagen nede på Copacabana. Nu ville de sidste også prøve kræfter med de store bølger. John blev helt vild, da han kom ud i dem, han var slet ikke til at styre, men jeg vil også gerne give ham ret i, at det var sjovt. Endnu engang oplevede vi, lige ud for os, en redning af 2 små drenge på ca. 10 - 12 år. Fra nødhjælpen blev sat i gang, til helikopteren ankom, gik der mindre end 1 minut. På stranden gik der masser af livreddere samt sikkerhedsfolk, så vi var i gode hænder.

Hele eftermiddagen gik med masser af strandaktiviteter, og vi havde det utroligt skønt og dejligt, lige bortset fra, at vi snart skulle hjem.

Sidst på eftermiddagen gik vi alle op for at tage et bad, så vi var klar til afrejse. Efter badet var Gunnar, Grethe og jeg henne og spise og drikke lidt igen. Vi skulle jo stadigvæk huske på, at "pleje" vores væskebalance.

Inden afrejse nåede jeg lige den sidste shopping, hos gadesælgerne, og fik købt "Nummerplade" samt kæmpe store badehåndklæder med nogle utrolige flotte farver på.

I lufthavnen skulle vi nu til at tage afsked med Henrik og Andrea. Henrik skulle tilbage til Salvador til kone og barn. Og igen kom den triste afsked. Henrik havde nu fulgt os i tykt og tyndt og været en utrolig dygtig og behjælpelig guide. Vi var ligesom blevet en familie alle sammen. Så da afskedens time kom, kunne Henrik ikke holde tårerne tilbage længere, og jeg tror nok, der var andre, der havde det ligeså.

Oppe i flyet faldt jeg i søvn lige med det samme, jeg mærkede næsten ikke mellemlandingen i Sao Paulo. Og hørte overhovedet ikke, at de havde elektronikproblemer. Vi blev forsinket 1 time i Sao Paulo. Derefter gik turen til London og igen til København. I alt igen ca. 17 timer i flyet.

Afslutning

Hele rejseopholdet med Festival Tours, både den første uge og de 2 efterfølgende uger, har været pragtfuldt planlagt og har hele tiden virket professionelt. Arrangementet med SE & HØR skal senere genopleves igen. Måden de arbejdede på, og blandede sig, blandt os andre, virkede på mig utrolig skønt og sjovt.

Inden jeg tog af sted, var jeg lidt ængstelig m.h.t. de store byer vi skulle besøge, især Rio. Men denne angst har været ubegrundet. Jeg oplevede hele Brasilien som et utroligt dejligt land. Og m.h.t. Rio de Janeiro, kan jeg kun sige en ting: "Jeg kommer tilbage". Efter planen i 1996 til karneval.

Rio er den skønneste by jeg nogensinde har oplevet, og jeg hvad jeg snakker om. Jeg har tidligere besøgt / været i følgende lande:

Norge - Oslo	Holland
Sverige - Stockholm	Belgien
Finland - Helsingki	Tyskland
Sovjetunionen - Moskva	Polen
Grækenland - Athen	DDR
Cuba - Havanna	Østrig
Frankrig - Paris	Italien
Spanien - Madrid	Jamaica
England - London	USA
Skotland - Edingburg	Burma
Monaco - Monaco	Paraguay
Thailand - Bangkok	Argentina
Indien - New Delhi	
Filippinerne - Manila	
Brasilien - Brasilia	

På denne tur blev det til ikke mindre end 17 starter og landinger og jeg fløj i alt ca. 32.000 km.

Og har dermed fløjet med følgende selskaber:

SAS, Mærsk, Cimbrer Air, Sterling, Thai Air, Britania Airlines, Varig, Aeroflot, Cubana Airlines, Fin Air og Lufthansa.

ALT I ALT EN FANTASTISK OG SPÆNDENDE GOD TUR, DER ALDRIG VIL GÅ I GLEMME-BOGEN, OM MAN SÅ BLIVER 150 ÅR.

EN SPECIEL TAK FOR EN GOD TUR OG GODT HUMØR TIL:

HENRIK FRA SALVADOR.

Herning, d. 16. december 1994.